

Kl. 22.55

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Der er bare lige en enkelt ting i ministerens besvarelse, som jeg synes vi bliver nødt til at have klarlagt, inden debatten for alvor går i gang. Ministeren henviser til tilsyn, og sådan som jeg har forstået forslaget, og sådan som vores indfaldsvinkel i hvert fald er, er det jo netop tilsynet med myndighederne, altså det at børn er underlagt de samme forvaltningsretlige beskyttelsesregler som alle mulige andre. Derfor synes jeg ikke, at man kan henvise til et tilsyn.

Så jeg skal bare bede ministeren om at svare på, om børn ikke har krav på den samme forvaltningsretlige beskyttelse og dermed, at der er nogle, der holder øje med, at myndighederne og dermed også tilsynet behandler børn korrekt.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg ved ikke rigtigt, om det, forslagsstillerne foreslår – nu måske også fru Sandy Brinck – er, at der skal være tilsyn med tilsynet. Jeg forstår simpelt hen ikke forslaget.

Det, der er tale om her, er, at man kan inspicere institutioner, hvor jeg nok mener, at mange af de inspektioner vil være dækket ind under, at der skal føres et generelt tilsyn og også kan føres et specifikt tilsyn med en institution, hvis der er problemer eller mistanke om, at der foregår overgreb på børn, eller hvad det kan være.

Men det er jo netop det, vi vil klarlægge sammen med Børnerådet i den klarlæggelsesproces, som jeg nu har sat i gang, og så vil vi få et bedre overblik over, hvilke muligheder der er i dag. Det er det overblik, jeg gerne vil have – for det er ikke et komplet – inden vi træffer afgørelse om, i hvilken form der skal etableres klageinstanser. Måske er de muligheder, der er i dag, gode nok, men man har måske et for ringe kendskab til dem, eller måske er der behov for at oprette nye klageinstanser.

Det mener jeg simpelt hen ikke vi har et godt nok overblik over her og nu, og jeg er heller ikke sikker på, som jeg sagde i min svartale, at en børneombudsmandsinstitution er det rigtige. Det kan være, vi skal udvide Børnerådets beføjelser.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg skal vende tilbage til ministerens besvarelse mere generelt senere, men jeg synes også godt, det kunne være rart på nuværende tidspunkt i debatten at få klarlagt i forhold til det undersøgelsesarbejde, som nu bliver iværksat af ministeren og i samråd med Børnerådet, hvilket jeg i øvrigt synes er positivt, om det så også rent faktisk vil indeholde overvejelser og undersøgelser i forhold til tilsynets funktion, altså også den inspektionsmulighed, som vi efterlyser i vores beslutningsforslag, som en børneombudsmandsinstitution kunne få. Vil man belyse det problemfelt mere præcist i det arbejde, som nu bliver igangsat? Det står i hvert fald ikke helt klart for mig ud fra det, ministeren allerede har tilkendegivet.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jamen det vil jeg meget gerne belyse behovet for. Dermed ikke være sagt at jeg ender med at være enig i, at det er en god idé, men jeg er selvfølgelig fuldstændig åben over for, at vi ser på behovet for det; hvordan det ville kunne anvendes, hvis man synes, det er hensigtsmæssigt osv.

Formanden:

Så er det fru Sandy Brinck som ordfører.

Sandy Brinck (S):

Det er mange år siden, at den almindelige opfattelse i Danmark var, at børn skulle ses, men ikke høres. Inddragelse af børn i deres eget liv med deres egen stemme er grundlaget i de fleste hjem, i daginstitutioner, i folkeskolen og også her i Folketinget. Vi har på det seneste diskuteret og vedtaget, at børn skal høres i de meget viktale spørgsmål for deres eget liv, som en anbringelse uden for hjemmet er.

Desværre oplever vi en uacceptabel træghed, når de gode intentioner skal føres ud i livet, og her er der ikke andet at gøre end at blive ved med at presse på og blive ved med at diskutere og tilkendegive, at vi faktisk mener det. Børn skal både høres og ses, også hos myndighederne.

Vi er derfor enige med Kristeligt Folkeparti i, at der stadig er en opgave, der skal løses. Vi mener, at børn skal have samme adgang som voksne til at klage over myndighedernes afgørelse over deres liv, og det gælder altså ikke kun ved tvangsanbringelser. Vi mener, at børns adgang